

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Efter at det var sket, mente vi ikke, vi kunne sige nej til en ordning, der gav fri mulighed for indkøb i de lande, der hører ind under det samlede område, hvori Danmark køber sine varer, og samtidig gav alle nyimportører de samme muligheder som alle andre importører — en ordning, som betød en mægtig forbedring af nyimportørernes stilling, et mægtigt fremskridt i forhold til tidligere, selvom det naturligvis er en ulempe for nyimportørerne som for mange andre, der ikke har store kapitaler, at skulle skaffe de store beløb, der skal skaffes tilveje, for at man kan få importbevilling.

For os var hovedpunktet, at kreditstramningen, som herved gennemførtes, ikke betød en udvidelse af den kreditstramning, som regeringen i forvejen havde gennemført, og som vi mener var ført for vidt. Men efter at finansministeren og handelsministeren havde givet tilsagn om, at regeringen, efterhånden som kreditstramningen, der fulgte med denne ordning, blev gennemført og pengene blev indbetalt, ville lempe de kreditbetingelser, som i øjeblikket findes på andre områder, og navnlig overfor byggeriet, gav vi vor tilslutning. Det er min opfattelse, at sammenlignet med den ordning, vi har, betyder den nye ordning en væsentlig forbedring både for forbrugerne og for de importører, der har til opgave at skaffe varer til landet indenfor dette vareområde.

Det ærede medlem hr. Anker Lau havde ikke rigtig gjort sig fortrolig med, at det lovforslag, vi her drøfter, jo egentlig ikke betegner et fremskridt i retning af liberalisering. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) sagde, at vi i Danmark i allerhøjeste grad er interesseret i den størst mulige frihed i samhandelen mellem nationerne og landene. Det er en betingelse for den danske befolknings høje levestandard, at vi har en stor udenrigsomsætning, og vi må naturligvis være i allerhøjeste grad interesseret i at få de friest mulige handelsforhold med andre lande, men det er dog nødvendigt fra dansk side at gøre opmærksom på, at gennem den måde, hvorpå man har lagt liberaliseringen til rette, og hvorved man udelukker fra liberaliseringsprocenterne den største gruppe af de varer, Danmark har at handle med, nemlig vore fødevarer, giver man Danmark ulige vilkår i forhold til andre lande. Det kan ikke være opgaven for rigsdagen uden videre at sige: vi skal bare liberalisere.

Man bør også gøre opmærksom på, at

Danmark i denne liberalisering har en helt anden og ugunstigere stilling end de øvrige lande, der er tale om. Det er også nødvendigt for os, når der nu lægges så megen vægt på liberaliseringen i organisationen i Paris, som drøfter disse handelsforhold, at det herfra siges, at en liberaliseringsprocent af en eller anden størrelse ikke stiller de enkelte lande lige, når man opdeler i grupper og giver den største eksportvare, vi har her i landet, nemlig fødemidler, en ganske anderledes ugunstig stilling end andre varer.

Det var, som om det ærede medlem hr. Anker Lau ikke helt havde indlevet sig i den rolle, han nu optræder i: som regeringsordfører; der var et øjeblik, da det var, som om det ærede medlem stadig regnede med, at han var ordfører for hovedstadens venstre, men det parti er jo afgået ved døden — hvis det ærede medlem af og til skulle glemme det. Det ærede medlem har ikke det parti at være ordfører for mere, nu er han ordfører for regeringspartiet. Når det ærede medlem beklager sig over, at man overfor prisudviklingen her i landet er gået skattevejen gennem skattelovene i november, og ikke mener, at det har været særlig virkningsfuldt, er det nødvendigt at gøre det ærede medlem opmærksom på, at han også dengang stod bag den regering, som anviste denne vej. Det var ikke noget påfund fra os andre, det var den regering, som det ærede medlem er en så værdifuld støtte for, der foreslog skattevejen, og det ærede medlem støttede dens forslag. Det ærede medlem kan ikke både være ordfører for et oppositionsparti, som ganske vist er afgået ved døden, og så samtidig være ordfører for regeringen. Det ærede medlem må nøjes med at være ordfører for en af delene, og jeg forstår, at det ærede medlem befinder sig bedst ved at være ordfører for regeringen.

Det skøn, ministeren anlægger med hensyn til de vanskeligheder, vi forsyningsmæssigt står overfor i det kommende år, indeholder en stærk opfordring til os om at indrette os på, at vi nu går en tid i møde, hvor det kan blive nødvendigt, at alle sætter fordringerne ned. Det er vigtigt, at de mindre varemængder, der kommer til landet, anvendes til den mest nødvendige produktion, og det er også vigtigt, at man er opmærksom på, at vareknapheden ikke fører til urimelige prisstigninger, der yderligere vil forværre landets økonomiske stilling. Hvorvidt det balanceskøn, som ministeren opstillede for det kommende år, kan holde, er det vanskeligt at sige noget sikkert om. Det vil naturligvis også i høj grad